

Hegedűvel, hegedűről – a hegedűért

Rakos Miklós már készíti következő zenetörténeti könyvét

Rakos Miklós úgy gondolja, hogy az elmúlt évtizedekben méltatlanul kevés figyelem irányult a magyar hegedűs-kultúra történetére, kultúrtörténetünk sikerárára. Ezért is kezdett erről a témakörrel írni, amelyről igazán rengeteget tud, hiszen a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerzett hegedűtanári diplomát, számos zenekarban játszott, harminc esztendeje pedig hegedű- és brácsatanárként dolgozik. A Zenekar lapban megjelenő írásai nyomán – egyébként az összegyűjtött cikkekből már önálló könyv is született – láthatóvá válik, milyen jelentős befolyást gyakorolt a magyar hegedűjáték az európai zenekultúrára.

Rakos Miklós a hegedűtanári diploma megszerzése után a Győri Filharmonikusoknál, majd a budapesti MÁV Szimfonikusoknál muzsikált, s négy éven át volt a Magyar Állami Operaház zenekari művésze. De pódiumra lépett számos más együttesben is. Ezt követően pedig külföldi zenekari turnék szervezőjeként és résztvevőjeként is tevékenykedett.

Tíz esztendővel ezelőtt bekapcsolódott a VI. kerületi Fáklya Klub Művelődési Központ munkájába, s az intézmény nyolc éve az ő irányítása alatt végzi oktatási és kulturális tevékenységét. Ennek köszönhetően a klub kulturális profilja elsősorban komolyzenei szempontból bővült jelentősen. A nagy múltú tagozatok, mint az 50 éves Arany János Nyelviskola, a Budapesti Pedagógus Képzőművész Stúdió, a Bartók Kórus és a budapesti zenetanárokból álló, Parlando Kamarazenekar mellett öt évvel ezelőtt a Danubia Ifjúsági Szimfonikus Zenekar is a Fáklya Klubban alakította ki próbatermét, majd pedig a klubház nagytermében önálló zenekari hangversenysorozatot kezdett Héja Domonkos vezetésével. A Fáklya Klubban működik emellett az Etűd Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola, s ez év őszétől a Górnagy Mária Színitanoda is.

Rakos Miklós három évtizede dolgozik hegedű- és brácsatanárként s így igazán szív-

ügyének tartja, s mindent elkövet azért, hogy a művelődési ház próbaterem illetve hangverseny-lehetőség biztosításával segítséget adjon a kisebb-nagyobb – zeneakadémistákból, szakközépiskolásokból álló – együtteseknek. A színvonalas produkciók érdekében a mindenfajta állami és önkormányzati támogatás nélkül működő Fáklya Klub Egyesület a közelmúltban például saját erőből felújította Bösendorfer-hangversenyzongoróját.

S bár Rakos Miklós időnként még részt vesz zenekari fellépéseken, illetve külföldi turnékon, az utóbbi esztendők újabb kihívásai miatt erre egyre kevesebb ideje jut.

A magyar hegedűjáték története és a verbunkos zene tárgykörében az 1980-as évek elejétől jelennek meg könyvei. Azért kezdett ezzel a témakörrel foglalkozni, mert hatalmas szakmai kíváncsiság élt és él benne, ráadásul úgy véli, méltatlanul mellőzött ez a zenetörténeti terület, s hiába voltak olyan kiváló művészeink, mint például Szigeti József vagy Zathureczky Ede, a mai fiatal muzsikusok nagyon keveset tudnak róluk és hatásukról, amelyet az európai muzsikára gyakoroltak. Egy-egy cikk elkészítése többheti kutatómunkát, forrásfeltárást igényel, mégis szívesen foglalkozik ezzel, mert így felhívhatja a figyelmet a magyar hegedűkultúra történetére, nemzetközi sikereire. Az utóbbi hat esztendőben

minderről ebben az újságban is rendszeresen publikál. *Popa Péter* – akivel egyébként együtt jártak főiskolára – találkozott a kötetével, s felkérte, dolgozzon rendszeresen a zenészek lapjának is. Rakos Miklós számára nagy kihívást jelent mindez, hiszen ezeket az anyagokat nemcsak tudományosan, zenetudományi szinten kell megfogalmazni, hanem úgy is, hogy közben érdekes, színes és főképp olvasható cikkek legyenek. Hogy milyen sikerrel birkózott, s birkózik meg ezzel a feladattal, azt talán jelzi, hogy egy évvel ezelőtt a Zenekar lapban korábban közzé tett 25 tanulmányát könyvalakban is megjelentette a Hungarvox Kiadó, „A magyar hegedűjáték az európai zenekultúrában” címmel. A kiadvány óriási tetszést aratott, s 2002. október 1-jén napvilágot látott első kiadást pillanatok alatt elkapták. Hézagpótló könyvről van ugyanis szó, amely után azóta is rendszeresen érdeklődnek az ország minden területéről, sőt még külföldről is a muzsikusok, zenetanárok. Így a kiadó idén, a zenei világnapon ismét megjelentette a kötetet. S már készül a következő könyv is, amelynek egyes tanulmányait a Zenekar oldalain elolvashatják a zenészek is. Rakos Miklósnak témája és anyaga már most akad egy esztendőre elegendő.

R. Zs.

Tallózás a Zenekar első tíz évében megjelent cikkekből – a teljesség igénye nélkül

1994. május

„Egy zenekar olyan, mint az ország...”
Beszélgetés Tátrai Vilmossal

– Minden zenekarnak megvan a stílu-

sa, mindegyiknek az életében van emelkedés és süllyedés. Az állandó karmester nagyon fontos, de előbb-utóbb minden állandó karmestert megutálnak. Ez szerintem úgy van, hogy az összes jó tulaj-

donságát megszokják, a rossz tulajdonságai azonban egyre szembetűnőbbek lesznek.

– Egy zenekar olyan, mint az ország: ha jól vezetik, akkor egy közepes zene-